

Gemeente Soest
Uitbreiding Smink Recycling
Centrum

Ruimtelijke onderbouwing

November 2013

Kenmerk 0342-16-T01
Projectnummer 0342-16

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1.	Inleiding	1
1.1.	Aanleiding	1
1.2.	Doelstelling	1
1.3.	Ligging van het plangebied	2
1.4.	Vigerend plan	2
1.5.	Leeswijzer	3
Hoofdstuk 2.	Beleidskaders	4
2.1.	Inleiding	4
2.2.	Rijksbeleid	4
2.2.1.	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	4
2.2.2.	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	4
2.2.3.	Wet geluidhinder	5
2.2.4.	Wet op de archeologische monumentenzorg (2007)	6
2.2.5.	Natuurbeschermingswet (1998)	6
2.2.6.	Flora- en faunawet	7
2.2.7.	Ecologische Hoofdstructuur	7
2.2.8.	Nationaal bestuursakkoord Water	7
2.2.9.	Nationaal Waterplan	8
2.2.10.	Watertoets	8
2.2.11.	De Europese kaderrichtlijn Water	8
2.2.12.	Wet gemeentelijke watertaken	9
2.3.	Provinciaal beleid	9
2.3.1.	Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie en Verordening	9
2.3.2.	Provinciaal Waterplan 2010-2015	10
2.3.3.	Grondwaterplan 2008-2013	11
2.4.	Regionaal beleid	11
2.4.1.	Waterbeheerplan	11
2.5.	Gemeentelijk beleid	11
2.5.1.	Structuurvisie Soest	11
2.5.2.	Masterplan Soesterberg	12
2.5.3.	Gemeentelijk verkeer- en vervoersplan	12
2.5.4.	Nota Geluidbeleid	13
2.5.5.	Groenstructuurplan	13
2.5.6.	Gemeentelijk Milieu- en duurzaamheidsplan	13
2.5.7.	Gemeentelijk Waterplan 2011-2015	14
2.5.8.	Grondwaterplan Soest Planperiode 2011-2015	14
2.5.9.	Gemeentelijk rioleringsplan Soest 2005-2009	15
2.5.10.	Beschermd stads- en dorpsgezicht	15
2.5.11.	Welstandsbeleid	16

Hoofdstuk 3.	Bestaande situatie	18
3.1.	Inleiding	18
3.2.	Cultuurhistorie	18
3.3.	Bebouwingsstructuur	18
3.4.	Functionele structuur	19
3.5.	Verkeersstructuur	19
3.6.	Groen	19
3.7.	Water	19
Hoofdstuk 4.	Planbeschrijving	21
4.1.	Algemeen	21
4.2.	Verkeer	21
4.3.	Groen	21
4.4.	Water	21
Hoofdstuk 5.	Resultaten onderzoeken	22
5.1.	Inleiding	22
5.2.	Milieuaspecten	22
5.2.1.	Bodem	22
5.2.2.	Milieuzonering	23
5.2.3.	Geluidhinder	25
5.2.4.	Geurhinder	25
5.2.5.	Luchtkwaliteit	26
5.2.6.	Externe veiligheid	26
5.3.	Water	29
5.3.1.	Watertoets	29
5.3.2.	Waterkwantiteit en -kwaliteit	30
5.4.	Natuurwaarden	30
5.4.1.	Soortenbescherming	31
5.4.2.	Gebiedsbescherming	34
5.5.	Archeologie	34
5.6.	Kabels en leidingen	35
5.7.	Explosieven	35
Hoofdstuk 6.	Uitvoerbaarheid	37
6.1.	Economische uitvoerbaarheid	37
6.2.	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	37

Hoofdstuk 1. Inleiding

1.1. Aanleiding

Ten behoeve van de ontsluiting van Soesterberg-Noord zal een nieuwe ontsluitingsweg worden aangelegd. Het tracé van deze ontsluitingsweg loopt gedeeltelijk over het bedrijfsperceel van het afvalrecyclingbedrijf Smink Recycling Centrum (SRC). Hierbij wordt de meest noordelijke rand van het bedrijfsperceel van SRC gebruikt voor de weg. Als compensatie van het verlies aan bedrijfsareaal zal SRC aan de oostzijde worden uitgebreid. Daarnaast is door een omissie de milieucategorie 4.2 van het perceel van SRC abusievelijk niet op de verbeelding opgenomen.

Afbeelding 1: Ligging plangebied.

1.2. Doelstelling

De initiatiefnemer heeft aangegeven in beginsel te willen meewerken aan de realisatie van de ontsluitingsweg. Hiertoe zal het bedrijf een omgevingsvergunning moeten aanvragen voor de te wijzigen terreinindeling. Aangezien de herinrichting op dit moment niet past in het vigerende bestemmingsplan zal de initiatiefnemer op grond van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) een omgevingsvergunning aanvragen om af te wijken van het bestemmingsplan. Die omgevingsvergunningsaanvraag heeft zowel betrekking op de uitbreiding van het terrein als op het toelaten van de bestaande bedrijfsactiviteiten uit milieucategorie 4.2. Het voorliggende rapport omvat de noodzakelijke ruimtelijke onderbouwing voor het verlenen van de omgevingsvergunning. Hierin wordt de voorgenomen functieverandering getoetst aan het rijks-, provinciaal en gemeentelijk beleid, alsmede aan de planologische inpasbaarheid.

Smink Recycling Centrum dient in verband met de aanpassing van de grens van de inrichting een nieuwe omgevingsvergunning voor het wijzigen van de inrichting en gelijktijdig voor de planologische gebruiksactiviteit in strijd met het bestemmingsplan aan te vragen. Hiervoor is de Provincie Utrecht het bevoegd gezag. Voor het verlenen van de omgevingsvergunning zal de provincie bij het college van burgemeester en wethouders vragen om advies. Voor dit advies zal het college bij de gemeenteraad van om een verklaring van geen bedenking vragen.

De planontwikkeling omvat een uitbreiding van het bedrijfsperceel aan de oostzijde. Deze locatie wordt ingesloten door de huidige perceelsgrens en het tracé van de nieuwe oostelijke ontsluitingsweg. De ruimtelijke gevolgen daarvan zijn zeer beperkt. Bij het toelaten van de van oudsher aanwezige activiteiten is er uiteraard evenmin sprake van 'nieuwe' milieugevolgen. Er zijn dan ook geen aanvullende onderzoeken noodzakelijk.

1.3. Ligging van het plangebied

Deze ruimtelijke onderbouw heeft betrekking op één perceel van het Smink Recycling Centrum aan de noordzijde van de bebouwde kom van Soesterberg.

Smink Recycling Centrum bevindt zich aan de Verlengde Tempellaan 1 te Soesterberg. De Verlengde Tempellaan is een zijstraat van de Amersfoortsestraat. Het terrein behoort niet tot een industrieterrein, dat is gezoneerd volgens de Wet geluidhinder.

1.4. Vigerend plan

Ter plaatse geldt het bestemmingsplan "Soesterberg" dat op 4 juli 2013 door de gemeenteraad van Soest is vastgesteld.

Afbeelding 2: Fragment bestemmingsplan Soesterberg.

Het huidig terrein van het vuiloverslagstation heeft de bestemming "Bedrijf". In dit geval is geen milieucategorie aangegeven. Daarom zijn uitsluitend bedrijven uit de milieucategorieën 1 en 2 toegelaten. Het perceel waar de uitbreiding plaatsvindt heeft grotendeels de bestemming "Bos". De gronden zijn bestemd voor bos ten behoeve van het behoud en herstel van de aldaar voorkomende, dan wel daaraan eigen, landschappelijke en cultuurhistorische waarden, bos ten behoeve van de houtproductie, extensief dagrecreatie medegebruik met daarbij behorende voorzieningen, zoals fiets- en voetpaden, ruiterspaden en picknickplaatsen en voor watergangen en waterhuishoudkundige voorzieningen, zoals duikers, bruggen en stuwen. Ter plaatse is verder een wijzigingsbevoegdheid van toepassing waarmee burgemeester en wethouders het bestemmingsplan kunnen wijzigen. De geldende bestemming "Bos" en "Bedrijf" kan daarbij onder een aantal voorwaarden gewijzigd in de bestemming "Verkeer". Bedrijfsactiviteiten zijn derhalve niet toegestaan. De huidige parkeerhavens hebben de bestemming "Verkeer" en de strook ten noorden daarvan de bestemming "Groen - Wijkgroen".

Daarnaast heeft het perceel grotendeels de dubbelbestemming "Waarde - archeologie lage verwachting". Op grond van die dubbelbestemming geldt een bouwverbod en een verbod om zonder vergunning bepaalde werkzaamheden uit te voeren. Ontwikkelingen kleiner dan 10.000 m² of ontwikkelingen tot 30 cm onder het maaiveld zijn van dit verbod uitgezonderd.

Aan de zuidwestzijde van het perceel is de gebiedsaanduiding 'veiligheidszone - lpg' aangegeven. Tenslotte ligt het gehele perceel binnen de gebiedsaanduiding 'geluidzone - weg'. Deze beide aanduidingen hebben geen consequenties voor de onderhavige ontwikkeling.

1.5. Leeswijzer

Deze ruimtelijke onderbouwing is opgesteld op basis van de opzet voor bestemmingsplantoelichtingen uit het Handboek Digitale Ruimtelijke Plannen zoals dat is opgesteld begin 2009 en vervolgens een aantal malen is geactualiseerd.

Allereerst wordt ingegaan op het beleidskader van de rijksoverheid en Provincie Utrecht, ook komt het gemeentelijk beleid aan de orde in hoofdstuk 2. In hoofdstuk 3 is de bestaande situatie van het plangebied beschreven. Hier komen onderwerpen aan de orde zoals ruimtelijke en functionele structuur van het gebied. In hoofdstuk 4 wordt een planbeschrijving gegeven. De beschrijving van deze elementen zijn als uitgangspunt gebruikt bij het verdere ontwerp van het plangebied. Het ruimtelijk beleid komt hierin per thema aan de orde. Bij nieuwbouwplannen wordt in dit hoofdstuk tevens ingegaan op de belangrijkste uitgangspunten voor de stedenbouwkundige inrichting. Hoofdstuk 5 verwoordt de uitkomsten van het uitgevoerde onderzoek naar milieu- en overige aspecten. Tot slotte komt in hoofdstuk 6 de maatschappelijke en economische uitvoerbaarheid aan de orde. Ook de resultaten van de inspraak en het overleg worden in dit hoofdstuk opgenomen.

Hoofdstuk 2. Beleidskaders

2.1. Inleiding

Dit hoofdstuk geeft een overzicht van de inhoud van het ruimtelijk relevante beleid voor het bestemmingsplan "Standaardtoelichting" op rijks-, provinciaal- en lokaal niveau. Dit beleid vormt het kader van toetsing van de huidige situatie en nieuwe ontwikkelingen. Het beschreven beleidskader is daarmee een van de belangrijkste bouwstenen voor de visie op het plangebied en de opzet van de juridische regelingen.

2.2. Rijksbeleid

2.2.1. Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) staan de plannen voor ruimte en mobiliteit. Zo beschrijft het kabinet in de Structuurvisie in welke infrastructuurprojecten zij de komende jaren wil investeren en op welke manier de bestaande infrastructuur beter benut kan worden. Provincies en gemeentes krijgen in de plannen meer bewegingsvrijheid op het gebied van ruimtelijke ordening. De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte heeft verschillende bestaande nota's vervangen zoals: Nota Ruimte, Structuurvisie Randstad 2040, Nota Mobiliteit, MobiliteitsAanpak, Structuurvisie voor de Snelwegomgeving, agenda Landschap, Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta.

Conclusie

Het plangebied ligt niet binnen een gebied van nationaal belang en/of de Ruimtelijke Hoofdstructuur. De in hoofdstuk 4 genoemde ontwikkeling sluit aan bij het streven van het rijk om verstedelijking binnen bestaande steden en dorpen op te vangen. De ontwikkelingen passen dan ook binnen het beleid van het rijk.

2.2.2. Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) zoals die sedert 1 juli 2008 geldt, geeft aan de regering de mogelijkheid om bij Algemene maatregel van bestuur (AmvB) regels te stellen over onder andere de inhoud van bestemmingsplannen. Dat zijn regels waarmee gemeenten bij de vaststelling van bestemmingsplannen in het vervolg rekening moeten houden. Het gaat dan niet alleen om procedurele regels, maar ook om de inhoud van bestemmingsplannen. De autonomie van gemeenten op het gebied van bestemmingsplannen, die met de nieuwe Wro per 1 juli 2008 zou moeten worden vergroot, werd daarmee voor een deel weer ingeperkt. De regering kan immers inhoudelijk aanwijzingen geven waar gemeenten zich aan hebben te houden. Met de AmvB Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Stb. 2011, 391) heeft de regering van die bevoegdheid gebruik gemaakt. De bedoeling van het besluit is, dat een aantal projecten die de regering van Rijksbelang vindt, dwingend worden geborgd in bestemmingsplannen of andere ruimtelijke plannen van lagere overheden.

In het Barro wordt een aantal projecten die van Rijksbelang zijn, met name genoemd en met behulp van digitale kaartbestanden exact ingekaderd. Per project worden vervolgens regels gegeven, waaraan bestemmingsplannen zullen moeten voldoen.

Conclusie

Het plangebied ligt niet binnen een gebied, dat is aangegeven in het Barro.

2.2.3. Wet geluidhinder

De basis voor de ruimtelijke afweging van geluid is de Wet geluidhinder (Wgh) en indien van toepassing de Luchtvaartwet. Bij vaststelling van bestemmingsplannen is het bestemmen van gronden voor de realisatie van nieuwe geluidsgevoelige objecten binnen zones langs (spoor)wegen, rondom industrieterreinen en luchtvaartterreinen, reden om de betreffende wet(ten) toe te passen. In dit bestemmingsplan speelt zowel industrielawaai als wegverkeer een rol.

Wegverkeer

In de Wet geluidhinder zijn ter bestrijding van wegverkeerslawaai, zones langs wegen aangegeven, die beschouwd worden als aandachtsgebieden voor geluidhinder. De wettelijke zones zijn zodanig bepaald, dat er buiten de zone in het algemeen geen geluidniveaus voorkomen hoger dan de voorkeurswaarde van 48 dB vanwege wegverkeer. De breedte van de zone is afhankelijk van de capaciteit van de weg (aantal rijstroken) en de aard van de omgeving (stedelijk en buitenstedelijk). De breedte van de zone dient voor iedere situatie bepaald te worden en kan variëren van 200 tot 600 meter. In bijgaande tabel zijn de zonebreedtes aangegeven.

Afbeelding 3: Zonebreedtes Wet geluidhinder.

Gebied waarin de weg ligt	Aantal rijstroken	Zonebreedte
Stedelijk	één of twee drie of meer	200 meter
	drie of meer	350 meter
Binnenstedelijk	één of meer	250 meter
	drie of twee	400 meter
	vijf of meer	600 meter

In artikel 1 van de Wgh zijn de definities opgenomen van stedelijk en buitenstedelijk gebied. Deze definities luiden:

- buitenstedelijk: het gebied buiten de bebouwde kom (bepaald door borden komgrens) en het gebied (binnen en buiten de bebouwde kom) binnen de zone van een autoweg of autosnelweg en
- stedelijk: het gebied binnen de bebouwde kom met uitzondering van de gebieden binnen de zone van een autoweg of autosnelweg.

Wegen die geen zone hebben, en waarop de Wet geluidhinder dus niet van toepassing is, zijn:

- wegen die gelegen zijn binnen een als woonerf aangeduid gebied en
- wegen waarvoor een maximumsnelheid van 30 km/uur geldt.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening wordt veelal wel inzicht worden gegeven in de geluidbelasting vanwege deze wegen. De grenswaarden in de Wgh zijn hierop niet van toepassing, maar door aansluiting te zoeken met deze grenswaarden kan wel een beeld van de hoogte van de optredende geluidbelastingen worden gegeven. Als een gemeentebestuur

een bestemmingsplan opstelt of herziet voor de bouw van geluidgevoelige objecten (zoals woningen, onderwijsgebouwen, verpleeghuizen) of voor de aanleg van een weg is er sprake van een zogenaamde "nieuwe situatie". In die situaties dient binnen de zone van een weg onderzoek te worden uitgevoerd naar de te verwachten geluidbelasting van nieuw te realiseren woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen alsmede naar de doeltreffendheid van eventuele geluidbeperkende maatregelen. Bij een bestemmingsplan dient, indien de geluidbelasting vanwege wegverkeer hoger is dan de voorkeursgrenswaarde van 48 dB door burgemeester en wethouders een hogere waarde te worden vastgesteld. Burgemeester en wethouders kunnen alleen hogere waarden vaststellen als de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting van 63 dB conform de Wet geluidhinder niet wordt overschreden. De maximale geluidbelasting van 63 dB geldt voor geluidgevoelige bestemmingen die binnen het stedelijk gebied vallen. Buitenstedelijk geldt een maximale geluidbelasting van 53 dB. De genoemde hogere waarde kan alleen worden verleend als toepassing van maatregelen, gericht op het terugbrengen van de geluidbelasting tot de voorkeursgrenswaarde onvoldoende doeltreffend zal zijn, dan wel overwegende bezwaren ontmoet van stedenbouwkundige, verkeerskundige, vervoerskundige, landschappelijke of financiële aard.

Wanneer een hogere waarde is vastgesteld dienen maatregelen te worden getroffen voor de geluidwering van de gevels om ervoor te zorgen, dat de geluidbelasting binnen de geluidgevoelige ruimten van de betreffende gebouwen niet boven de maximaal toelaatbare waarde uitkomt. In het Bouwbesluit zijn grenswaarden voor de binnenwaarde opgenomen. Deze grenswaarde bedraagt voor woningen 33 dB. Voor de geluidgevoelige binnenruimten van onderwijsgebouwen, ziekenhuizen, verpleeghuizen en gebouwen voor andere gezondheidszorg geldt een binnengrenswaarde van 28 dB of 33 dB, afhankelijk van de aard van de geluidgevoelige ruimte. Bovendien moet bij het vaststellen van een hogere grenswaarde voor een geluidgevoelige bestemming op grond van artikel 110f Wgh aandacht geschonken worden aan de eventuele cumulatie met andere gezoneerde geluidbronnen, indien de geluidgevoelige bestemming tevens binnen de geluidzone van een of meer van deze geluidbronnen ligt.

2.2.4. Wet op de archeologische monumentenzorg (2007)

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische Monumentenzorg (Wamz) in werking getreden. Dit is een herziening van de Monumentenwet 1988. Met deze herziening zijn de belangrijkste bevoegdheden aangaande de archeologie bij de gemeente neergelegd. De gemeenteraad is op grond van de Monumentenwet verplicht bij de vaststelling van bestemmingsplannen rekening te houden met de in de grond aanwezige of te verwachten archeologische waarden. Om dit te kunnen onderbouwen dient de gemeente er voor te zorgen, dat de archeologische waarden en verwachtingen binnen het gemeentelijk grondgebied bekend zijn.

In paragraaf 5.5 zal worden ingegaan op de specifieke archeologische verwachting voor het bestemmingsplangebied en de geldende regimes.

2.2.5. Natuurbeschermingswet (1998)

De Natuurbeschermingswet geeft gebieden een beschermde status. Er wordt onderscheid gemaakt in NB-wetgebieden en Vogel- en Habitatrichtlijngebieden (VHR-gebieden). Dat zijn de gebieden die door Nederland zijn aangemeld bij de Europese Unie in het kader van de Vo-

gel- en Habitatrichtlijn (Europese wetgeving). Die gebieden worden ook wel de 'Natura- 2000 gebieden' genoemd.

De meest nabij gelegen Vogel- en Habitatrichtlijngebieden zijn het Eemmeer, het Gooimeer, het Naardermeer, de Oostelijke Vechtplassen en de polder Arkemheen. De gehele gemeente Soest ligt buiten de zone die invloed kan hebben op de aangewezen Natura-2000 gebieden. Van zogenaamde 'externe werking' zal in Soesterberg dus geen sprake zijn.

2.2.6. Flora- en faunawet

Vrijwel alle in het wild voorkomende dieren en een aantal planten worden beschermd door de Flora- en faunawet. Dat houdt in dat bij planvorming uitdrukkelijk rekening gehouden moet worden met de gevolgen die ruimtelijke ingrepen hebben voor de instandhouding van beschermde soorten.

2.2.7. Ecologische Hoofdstructuur

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is een netwerk van gebieden in Nederland waar de natuur voorrang heeft. Het netwerk helpt voorkomen dat planten en dieren in geïsoleerde gebieden uitsterven en dat natuurgebieden hun waarde verliezen. De EHS kan worden gezien als de ruggengraat van de Nederlandse natuur. De EHS bestaat uit:

- bestaande natuurgebieden, reservaten, natuurontwikkelingsgebieden en zogenaamde robuuste verbindingen;
- landbouwgebieden met mogelijkheden voor agrarisch natuurbeheer (beheergebieden);
- grote wateren (zoals de kustzone van de Noordzee, het IJsselmeer en de Waddenzee).

De EHS is een plan in uitvoering en moet in 2018 klaar zijn. De EHS is opgenomen in de Provinciale ruimtelijke verordening van de provincie Utrecht. Het plangebied ligt niet binnen de EHS.

2.2.8. Nationaal bestuursakkoord Water

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW 2003) is samen met provincies, waterschappen en gemeenten, het kabinetsstandpunt over het waterbeleid in de 21e eeuw vastgelegd. Daarbij is vastgelegd op welke wijze, met welke middelen en langs welk tijdpad zij gezamenlijk de wateropgave voor Nederland in de 21e eeuw willen aanpakken. Aanleiding voor het akkoord vormen de structurele veranderingen die zich voordoen in de aard en omvang van de nationale waterproblematiek. Klimaatveranderingen, zeespiegelstijging, bodemdaling en verstedelijking maken een nieuwe aanpak in het waterbeleid noodzakelijk. Kern van die aanpak is dat water meer ruimte zal moeten krijgen voordat het die ruimte zelf neemt. De hoofddoelstellingen zijn: het waarborgen van het veiligheidsniveau bij overstromingen van de dijken en het verminderen van wateroverlast door piekbuien door het hebben van "droge voeten". Daarbij wordt de voorkeur gegeven aan duurzame ruimtelijke maatregelen boven technische maatregelen. In het NBW is ook de watertoets als procesinstrument opgenomen.

In 2008 is het NBW geactualiseerd. Het NBW-actueel benadrukt de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het op orde krijgen en houden van het totale watersysteem. Het geeft aan welke instrumenten ingezet worden om de opgave te realiseren, welke taken en verantwoordelijkheden iedere partij daarbij heeft en hoe partijen elkaar in staat willen stellen hun

taken uit te voeren. Ook is een nieuwe fase aangebroken in het samenwerkingsproces, waarbij het zwaartepunt verschuift van planvorming naar uitvoering.

2.2.9. Nationaal Waterplan

In december 2009 heeft het kabinet het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Ook worden de maatregelen genoemd die hiervoor worden genomen.

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Het Nationaal Waterplan pleit daarom voor meer samenhang tussen het beleid voor water, ruimtelijke ordening en milieu, gericht op de verschillende belangen zoals veiligheid, landbouw, natuur, drinkwatervoorziening, transport, recreatie en visserij, daarbij ruimte scheppend voor gebiedsgericht maatwerk.

In het Nationaal Waterplan is een eerste uitwerking gegeven aan het Deltaprogramma dat wordt opgesteld naar aanleiding van het advies van de Deltacommissie in 2008. Dit programma is gericht op duurzame veiligheid en zoetwatervoorziening.

2.2.10. Watertoets

Bij ruimtelijke plannen geldt vanaf 1 november 2003 de wettelijke verplichting van een waterparagraaf/watertoets. De watertoets is één van de pijlers van het Waterbeleid voor de 21e eeuw, waarin aan water een meesturende rol in de ruimtelijke ordening is toegekend. Met de watertoets wordt beoogd waterbeheerders vroegtijdig in het ruimtelijke ordeningsproces te betrekken. De watertoets betreft het hele proces van informeren, adviseren, afwegen en beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten.

Het doel van een waterparagraaf is een samenhangend beeld te geven van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met duurzaam waterbeheer en de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Het voorkomen van negatieve effecten op de waterhuishouding staat bij de watertoets voorop. Dan pas komen inrichtingsmaatregelen en compensatie in beeld.

2.2.11. De Europese kaderrichtlijn Water

De Europese Kaderrichtlijn Water gaat er vanuit dat water geen gewone handelswaar is, maar een erfgoed dat moet worden beschermd en verdedigd. Het hoofddoel van de richtlijn is daarop gebaseerd. De Kaderrichtlijn Water geeft het kader voor de bescherming van oppervlaktewater, overgangswater, kustwater en grondwater. Dat moet er toe leiden dat:

- aquatische ecosystemen en gebieden die rechtstreeks afhankelijk zijn van deze ecosystemen, voor verdere achteruitgang worden behoed;

- verbetering van aquatisch milieu wordt bereikt, onder andere door een forse vermindering van lozingen en emissies;
- duurzaam gebruik van water wordt bevorderd op basis van bescherming van de beschikbare waterbronnen op lange termijn;
- er wordt gezorgd voor een aanzienlijke vermindering van de verontreiniging van grondwater.

In paragraaf 5.3 wordt nader ingegaan op de bescherming van het water binnen het plangebied.

2.2.12. Wet gemeentelijke watertaken

In de Wet Verankering en bekostiging gemeentelijke watertaken is de verbreding van het gemeentelijke rioolrecht tot een bestemmingsheffing geregeld. Hiermee kunnen gemeenten ook voorzieningen bekostigen voor regenwaterafvoer en de aanpak van grondwaterproblemen in bebouwd gebied. De wet is per 1 januari 2008 in werking getreden.

Gemeenten hebben via een zorgplicht een formele rol toegekend in de aanpak van stedelijke grondwaterproblemen. Het gemeentelijke grondwaterbeleid moet zijn opgenomen in het gemeentelijk rioleringsplan (GRP).

Indien er in het bebouwd gebied sprake is van structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand voor de aanwezige bestemming, dan heeft de gemeente een zorgplicht. Dit betekent dat de gemeente maatregelen moet nemen waarmee de problemen zoveel mogelijk voorkomen worden. De gemeentelijke zorgplicht geldt alleen als het gaat om maatregelen die doelmatig zijn en niet tot de verantwoordelijkheid van het waterschap of provincie behoren.

Ook is de gemeente verantwoordelijk voor de doelmatige inzameling van afstromend hemelwater, voor zover de perceelseigenaar dit water zelf niet kan verwerken. Alle voorzieningen die direct of indirect samenhangen met de gemeentelijke stelsels voor afvalwater, hemelwater en grondwater kunnen uit de verbrede rioolheffing worden bekostigd. Iedere gemeente dient de grondwaterzorgplicht te concretiseren naar de eigen lokale situatie. Er is beleidsruimte om op gemeentelijk niveau vast te stellen wanneer er bijvoorbeeld sprake is van structurele overlast en welke minimale ontwateringsdiepte gewenst is.

2.3. Provinciaal beleid

2.3.1. Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie en Verordening

Het provinciale ruimtelijke beleid is vastgelegd in de op 4 februari 2013 vastgestelde Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie (PRS) en de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV). De PRS bevat het provinciale beleid vastgelegd. Doel van de PRV is om provinciale belangen op het gebied van de ruimtelijke ordening te laten doorwerken naar het gemeentelijk niveau. De verordening bevat daartoe bepalingen die bij het opstellen van gemeentelijke bestemmingsplannen, projectafwijkingsbesluiten en beheersverordeningen in acht moeten worden genomen. De PRV heeft alleen betrekking op nieuwe plannen en besluiten. Dit betekent dat geldende bestemmingsplannen niet onder de werking van de verordening vallen. De verorde-

ning bevat géén bepalingen die de burger rechtstreeks binden. Normen uit de verordening moeten eerst vertaald worden in een gemeentelijk planologisch besluit.

Voor wat betreft bedrijventerreinen is in de Structuurvisie gekozen voor een nieuwe koers. In het algemeen is de provincie zeer terughoudend met het opnemen van nieuw bedrijventerrein, het accent ligt op revitalisering, intensivering en/of herstructurering van bestaande bedrijventerreinen. Nieuwe locaties, zowel in het stedelijk gebied als uitbreiding, kunnen alleen worden ontwikkeld als de noodzaak is aangetoond en er een concrete relatie is met de uitvoering van herstructurering of transformatie van bestaand bedrijventerrein. Herstructurering is in dit geval noodzakelijk in verband met de nieuwe oostelijke ontsluiting van Soesterberg-Noord over het bedrijfsperceel van Smink.

Bij de PRS horen 13 deelkaarten. De 11 kaarten bij de PRV komen grotendeels overeen met de kaarten van de PRS. Op die deelkaarten maakt het plangebied deel uit van het landelijk gebied. Om de kwaliteit en vitaliteit van het landelijk gebied te kunnen behouden is er een terughoudend beleid als het gaat om de ontwikkeling van niet aan het landelijk gebied gekoppelde functies. Slechts onder voorwaarden, met name ten aanzien van de kwaliteit van het landelijk gebied en van de vitaliteit van al aanwezige functies zijn ontwikkelingen van niet landelijk gebied functies aanvaardbaar. Ook in dit kader geldt de bovenstaande herstructurering als argument om het bedrijventerrein ter plaatse uit te breiden.

Daarnaast is het plangebied onder meer aangeduid als onderdeel van het infiltratiegebied Utrechtse Heuvelrug. Uitgangspunt is dat aan de nieuwe functie een integrale afweging ten grondslag ligt en maatregelen zijn genomen om emissie naar het grondwater te voorkomen. De ligging in een gebied dat is aangeduid als cultuurhistorische hoofdstructuur - militair erfgoed brengt met zich mee dat gestreefd wordt naar het behoud van de van oudsher aanwezige militaire (infra)structuur.

Voor de onderhavige ontwikkeling is echter het meest van belang dat het plangebied geen onderdeel uitmaakt van de Ecologische Hoofdstructuur.

2.3.2. Provinciaal Waterplan 2010-2015

Op 23 november 2009 hebben Provinciale Staten het Provinciaal Waterplan 2010-2015 en Deelplan Kaderrichtlijn Water vastgesteld. Het Provinciaal Waterplan beschrijft wat de provincie Utrecht in deze periode wil bereiken op het gebied van waterbeheer. De provincie heeft een toekomstverkenning uitgevoerd naar de ontwikkeling van de watersystemen in de provincie. Daarbij is circa 50 jaar vooruit gekeken. Klimaatverandering en, in het westen van de provincie, bodemdaling zetten door en maken Utrecht kwetsbaar. De toenemende bevolkingsdruk en economische groei vragen om extra aandacht voor deze problematiek.

Geconstateerd wordt dat de provincie, de opgave waarvoor zij zich gesteld ziet, niet alleen kan oplossen. Kernbegrippen in provinciaal beleid zijn: duurzaamheid, kwaliteit en samenwerking. De provincie signaleert daarbij een sterk toenemende dynamiek. Dynamiek in het klimaat en in onze watersystemen. Maar ook een toenemende dynamiek in de maatschappij. De provincie streeft daarom naar ontwikkeling van duurzame en robuuste watersystemen. In

dit beleid staat een tweesporenaanpak centraal. Een ontwikkeling voor de lange termijn, die nu moet worden ingezet. Daarnaast is het belangrijk bestaande kwaliteiten te waarborgen en urgente problemen op te lossen: doen wat nu gedaan moet worden.

2.3.3. Grondwaterplan 2008-2013

Het Grondwaterplan 2008-2013 beschrijft hoe de provincie Utrecht in deze periode de beschikbare voorraad zoet grondwater beschermt en beheert en het gebruik ervan onderwerpt aan wettelijke bepalingen en regelingen. Uitgangspunt hierbij is dat de hoeveelheid en kwaliteit van grondwater geschikt is voor duurzaam gebruik door mens en natuur. Het plan speelt in op recente ontwikkelingen als veranderende wetgeving, Europese richtlijnen (Kaderrichtlijn Water, Grondwaterrichtlijn, Natura 2000), de aanpak van verdrogingsbestrijding (TOP-gebieden) en het toenemend gebruik van de ondergrond voor winning van energie. Twee van de in het oog springende beleidsmaatregelen zijn dat indien na evaluatie blijkt dat als een waterwinning ongewenst is, in het uiterste geval, na zorgvuldige beoordeling en schadeloosstelling, de vergunninghouder zijn vergunning kan verliezen. Daarnaast worden, om de risico's voor de grondwaterkwaliteit rondom drinkwaterwinningen te beperken, bodemwarmte-wisselaars rondom deze winningen verboden.

2.4. Regionaal beleid

2.4.1. Waterbeheerplan

Het Waterbeheerplan beschrijft de taken van het waterschap voor drie programma's: veilige dijken, voldoende en schoon water en zuivering van afvalwater. Veilige dijken betekent dat het beheersgebied beschermd wordt tegen overstroming vanuit het buitenwater. Voldoende en schoon water betekent dat overal genoeg, maar niet teveel water is en dat het water schoon is. Zuivering van afvalwater betekent dat gebruikt en verontreinigd water en regenwater dat in rioleringen wordt verzameld, wordt gezuiverd voordat het wordt geloosd zodat het de kwaliteit van het oppervlaktewater zo min mogelijk beïnvloedt.

In het waterbeheersplan vertaalt het waterschap zijn taken in concrete doelen voor de planperiode, maatregelen om die doelen te realiseren en criteria waaraan de resultaten kunnen worden afgemeten.

2.5. Gemeentelijk beleid

2.5.1. Structuurvisie Soest

In de Structuurvisie Soest is globaal vastgelegd hoe de gemeente er in het jaar 2030 ongeveer uit moet zien. De kracht van de structuurvisie zit in de samenhang tussen elementen als hoeveel en soort woningen, werkgelegenheid, voorzieningen en verkeersafwikkeling. De speerpunt van de structuurvisie is het dorp Soest levendig en groen houden. Een levendig en groen dorp vraagt om het actief inspelen op ontwikkelingsmogelijkheden op velerlei gebieden.

In de structuurvisie wordt gestreefd naar een evenwichtige bevolkingsopbouw. Alle bevolkingsgroepen moeten kunnen blijven wonen, werken en gebruik maken van voorzieningen in de gemeente. Hiertoe wordt er gebouwd voor de eigen bevolking en wordt rekening gehouden met een kleine instroom. Het toevoegen van woningen, voornamelijk voor het goedkope

segment en voor doorstromers, aan de woningvoorraad mag niet ten koste gaan van het groene en dorpse karakter.

De kern Soesterberg en de vliegbasis Soesterberg zijn in de structuurvisie niet meegenomen omdat hiervoor al plannen zijn opgesteld met een eigen besluitvorming.

2.5.2. Masterplan Soesterberg

Het Masterplan geeft antwoord op de vraag : Hoe willen we dat Soesterberg er over twintig jaar uit ziet? De aanwezigheid van de vliegbasis betekende tot voor kort "een slot" op de ontwikkeling van Soesterberg. Het Masterplan is op 23 april 2009 vastgesteld door de gemeenteraad van Soest. Op 8 juni 2009 is het convenant met de Provincie Utrecht over gezamenlijke financiering ervan ondertekend. In de raadsvergadering van 16 december 2010 is de uitwerking van Het Masterplan Soesterberg goedgekeurd.

De uitgangspunten van het Masterplan zijn de verwachte groei van Soesterberg en het versterken van het centrumdeel van Soesterberg en het versterken van de binding tussen de voormalige vliegbasis en het dorp. De herinrichting van de Rademakerstraat is in het kader van het Masterplan Soesterberg al voltooid. De verdiepte ligging van de N237 met een overkluizing is in dit plan ook gepresenteerd.

Twee projecten zijn gestart:

- verdiepte ligging van de N237 en
- transformatie bedrijventerrein Soesterberg-Noord naar meer woningen.

De verdiepte ligging van de N237 en de overkluizing zullen het mogelijk maken het noordelijk deel van het plangebied beter te laten aansluiten op Soesterberg-Noord. De N237 voor zover die verdiept gaat liggen ligt buiten het plangebied. Realisering van de verdiepte ligging is voorzien eind 2014.

Om de barrièrewerking van Soesterberg-Noord zoveel mogelijk te verminderen, is het van belang de bebouwing in dit gebied beter te laten aansluiten op het dorp. In het Masterplan werd er van uitgegaan dat Soesterberg-Noord daartoe zou worden getransformeerd tot een aantrekkelijk gebied waar wonen en werken. In de kaart 'actieplan' is het onderhavig plangebied aangewezen voor transformatie. De oostelijke ontsluitingsweg is nog niet in het Masterplan opgenomen. In de uitwerking van Het Masterplan Soesterberg is dat wel voorzien. Transformatie van het terrein is daarentegen niet meer aan de orde.

2.5.3. Gemeentelijk verkeer- en vervoersplan

In 2008 heeft de gemeente het Gemeentelijke verkeer- en vervoersplan (GVVP) vastgesteld. Verkeer- en vervoerstromen zijn de laatste decennia sterk aan verandering onderhevig. Ruimtelijke en economische ontwikkelingen en de hiermee samenhangende, groeiende vraag naar mobiliteit zijn daarvan de oorzaken. Alle verkeer- en vervoerstromen moeten in goede banen worden geleid. Er moet tijdig ingespeeld kunnen worden op ontwikkelingen en de overlast van verkeer moet zoveel mogelijk worden ingeperkt.

De bereikbaarheid van de gemeente Soest is van groot belang voor de ruimtelijke en economische ambities. Om de bereikbaarheid ook in de toekomst te kunnen waarborgen wordt ingezet op de regionale pakketstudies. In regionaal verband wordt bekeken hoe de doorstro-

ming op het hoofdwegennet (de rijkswegen) en het onderliggende wegennet kan worden verbeterd.

Binnen de gemeente zal de verkeersveiligheid en de doorstroming verbeterd worden door functionele weginrichting. De inrichting van de weg dient aan te sluiten bij de functie van de weg. De belangrijkste knelpunten op het gebied van de verkeersveiligheid zullen de komende jaren worden aangepakt.

In het GVVP is opgenomen dat vraag en aanbod naar parkeerplaatsen met elkaar in balans moeten blijven. In verband daarmee heeft de gemeenteraad op 18 februari 2010 de Beleidsnota parkeernormen en parkeerfonds (1e herziening) vastgesteld.

De uitbreiding van het Smink Recyclingcentrum heeft geen gevolgen voor uitgangspunten en doelstelling van het gemeentelijk verkeer- en vervoersplan, omdat de bestaande activiteiten anders worden gesitueerd. Dit heeft geen gevolgen voor de verkeersafwikkeling.

2.5.4. Nota Geluidbeleid

De Nota geluidbeleid is een door B&W vastgesteld instrument (begin 2012) voor de uitvoering van de wettelijke geluidstaken. In deze nota wordt in één keer een groot aantal beleidsregels vastgesteld die per thema zijn gerangschikt. Het gaat veelal om het vaststellen van een gangbare werkwijze. Daarnaast zijn nieuwe werkwijzen opgenomen.

De nota is ingedeeld in de thema's industrielawaai, verkeerslawaaai, uitgaanslawaaai en buitengebied. Verder is er een hoofdstuk gewijd aan wonen op geluidbelaste locaties. Voor elk thema worden in de nota de betreffende wetgeving en de knelpunten benoemd en zijn en beleidsregels opgenomen.

Bij het opstellen van bestemmingsplannen zijn met name de thema's industrielawaai, verkeerslawaaai en het verlenen van hogere grenswaarden van belang. Verder spreekt de nota over het zoveel mogelijk scheiden van functies, of menging van functies op basis van de VNG-uitgave 'Bedrijven en milieuzonering'.

2.5.5. Groenstructuurplan

In het Groenstructuurplan van de gemeente Soest ("Staalkaart in het Groen") is de hoofd-groen- en bomenstructuur voor het stedelijk gebied aangegeven. Het Groenstructuurplan beschrijft het groen binnen de bebouwde kommen van Soest en Soesterberg en de kern Soestduinen. De planlocatie ligt niet in het plangebied van het Groenstructuurplan.

2.5.6. Gemeentelijk Milieu- en duurzaamheidsplan

In juli 2009 zijn Ambities voor de lange termijn (2030) en doelstellingen voor 2015 vastgesteld voor het milieu- en duurzaamheidsplan. De onderstaande ambities en doelstellingen hebben betrekking op het ruimtelijk beleid.

Ambities voor 2030

- Duurzame planvorming volgens het Cradle to Cradle (C2C) principe
Waar er gebouwd wordt wil de gemeente Soest niet ten koste van de natuur maar met de natuur ontwikkelen. De principes van Cradle to Cradle vormen hierbij een belangrijk uitgangspunt. Op ieder schaalniveau moeten natuur en stad worden verbonden in het ruimtelijk ontwerp. Deze ambitie is geïnspireerd op het principe 'Combineer stad en natuur' uit de 'Almere Principles' , voor een ecologisch, sociaal en economisch duurzame toekomst van Almere in 2030.
- Voor nieuwbouw wordt een GPR score van 10 gehanteerd. GPR= integrale praktijkrichtlijn hoe woningen gebouwd moeten worden met cijfer voor energie, milieu, gezondheid, gebruikskwaliteit, toekomstwaarde.

Doelstellingen voor 2015

- Streven om bij 25% van het totale particuliere woningbestand het energielabel met 1 stap omhoog te brengen (bijvoorbeeld van D naar C)
- Voor nieuwbouw de GPR-score van minimaal 8 hanteren.
- In ruimtelijke plannen (bijvoorbeeld structuurvisies of bestemmingsplannen) en in het voortraject (verkoop grond) altijd duurzaamheidsaspecten en C2C principe toepassen

2.5.7. Gemeentelijk Waterplan 2011-2015

De gemeenteraad van Soest heeft op 17 maart 2011 het Gemeentelijk Waterplan 2011-2015 voor de gehele gemeente vastgesteld, waarin uitgangspunten en doelstellingen met betrekking tot (stedelijk) waterbeheer zijn genoemd. Het nieuwe waterplan komt grotendeels overeen met het Gemeentelijk Waterplan 2004-2008, omdat de fysieke omgeving van Soest sindsdien redelijk gelijk is gebleven. Dit betekent dat de visie op de manier waarop wateraspecten in Soest van belang zijn nu niet wezenlijk kan zijn veranderd ten opzichte van de visie die in 2004 in het waterplan is geformuleerd.

Hemelwater dat op onverharde gebieden is gevallen wordt grotendeels afgevoerd op een natuurlijke manier: via grondwaterstromen en verdamping via de grond en via de beplanting. Hemelwater dat op daken en wegen valt (het zogenaamde verhard oppervlak) wordt afgevoerd via het (bestaande gemengde) rioolstelsel. Bij nieuwbouw en uitbreidingen moet dit hemelwater waar mogelijk van het riool worden afgekoppeld en in de bodem geïnfilteerd. Op deze manier wordt niet onnodig veel hemelwater afgevoerd en wordt het rioolstelsel en de rioolwaterzuivering niet onnodig belast.

Het gemeentelijke waterplan streeft naar Duurzaam Bouwen in de toekomst en integratie van waterbewust bouwen in gemeentelijke bouw-, verbouw- en inrichtingsprocedures en voorschriften in 2008.

2.5.8. Grondwaterplan Soest Planperiode 2011-2015

Vanuit de Wet gemeentelijke watertaken ligt de coördinerende rol ten aanzien van grondwater bij de gemeente. Als er sprake is van structurele grondwateroverlast kan de gemeente beslissen om maatregelen te nemen om de grondwateroverlast tegen te gaan. Een goed

moment om maatregelen te nemen is tijdens de vervanging van het riool of de herinrichting van de wijk.

De gemeente Soest streeft in haar gebied naar een duurzaam grondwatersysteem, met een grondwaterstand die geen structurele overlast veroorzaakt bij de bewoners. Daarnaast wil de gemeente de grondwaterstand niet onnodig verlagen, omdat dit anders botst met de visie de verdroging van de natuur te voorkomen. Ook wil de gemeente voorkomen dat de bodem of het grondwater (op de lange termijn) verontreinigd wordt door actieve infiltratie van verontreinigd afstromend hemelwater (bijvoorbeeld bij afkoppelen).

De gemeente Soest wil de aanwezige structurele grondwateroverlast gaan verminderen en daarnaast voorkomen dat toekomstige grondwateroverlast gaat ontstaan. Bij grondwateroverlast wil de gemeente waar mogelijk meewerken aan duurzame/innovatieve oplossingen. Ook wil de gemeente een duidelijk aanspreekpunt zijn voor burgers en bedrijven betreffende grondwaterproblematiek en vragen over het grondwater. De gemeente heeft ten aanzien van het ondiepe grondwater een duidelijke regiefunctie.

Om in het bestaand stedelijk gebied, bij inbreidingen, sloop-nieuwbouw en voor te ontwikkelen stedelijk gebied grondwateroverlast te voorkomen, wordt uitgegaan van de volgende voorkeursvolgorde:

- ophogen van het maaiveld;
- het aanleggen van extra oppervlaktewater dan wel het verlagen van het oppervlaktewaterpeil;
- het aanleggen van drainage onder vrij verval.

De gemeente Soest past in beginsel geen onderbemaling van drainagesystemen toe.

2.5.9. Gemeentelijk rioleringsplan Soest 2005-2009

Voor het verwijderen van afvalwater uit de woonomgeving is riolering een onmisbare voorziening. Aanleg en beheer van riolering is een gemeentelijke taak die zijn wettelijke basis vindt in de Wet milieubeheer. Het Gemeentelijk rioleringsplan Soest 2005-2009 beschrijft hoe de gemeente in de genoemde periode haar rioleringstaak vorm wil gaan geven en hoe goede beleidsafwegingen op het terrein van bescherming van bodem- en waterkwaliteit en de rioleringszorg gemaakt zullen worden. In het plan wordt aangegeven op welke wijze invulling wordt gegeven aan de wettelijke zorgplicht voor een doelmatige inzameling en een doelmatig transport van afvalwater.

Momenteel wordt gewerkt aan het nieuwe verbrede gemeentelijke rioleringsplan.

2.5.10. Beschermd stads- en dorpsgezicht

De Monumentenwet 1988 bepaalt dat gemeenten verplicht zijn om een door het rijk vastgesteld beschermd dorpsgezicht in een bestemmingsplan op te nemen omdat een bestemmingsplan de mogelijkheid biedt voorschriften te formuleren die de bescherming van een dorpsgezicht concretiseert. De "Monumentenverordening gemeente Soest" bepaalt dat het verboden is binnen de grenzen van een beschermd dorpsgezicht gebouwen geheel of gedeel-

telijk af te breken. Een en ander geldt ook voor de dorpsgezichten die op de gemeentelijke monumentenlijst zijn geplaatst.

Het plangebied maakt geen onderdeel uit van een beschermd stads- en dorpsgezicht.

2.5.11. Welstandsbeleid

De gemeente heeft in 2004 de Welstandsnota vastgesteld. Deze nota is een aanvulling op en een verbetering van de Kadernota Welstand 2000 en bevat naast algemene en objectieve criteria, gebiedscriteria. De gebiedscriteria zijn gebaseerd op de belangrijke karakteristieken van een wijk, buurt of straat. Het plangebied ligt binnen het deelgebied Soesterberg-Oost (Bedrijventerrein).

In het beeldkwaliteitplan zijn per deelgebied welstandscriteria aangegeven. Wanneer voldaan wordt aan de omschreven criteria mag een aanvrager er vanuit gaan dat bouwplannen voldoen aan de gestelde eisen van welstand. De welstandsnota gaat uit van 3 toetsingsniveaus, te weten:

- *Het hoge kwaliteitsniveau 1*
Dit wordt door de Rijksdienst voor de Monumentenzorg gehanteerd voor Rijksmonumenten en objecten gelegen binnen het rijksbeschermd stads- en dorpsgezicht.
- *Het bijzondere kwaliteitsniveau 2*
Het bijzondere welstandstoezicht is gericht op het voorkomen van aantasting van de ruimtelijke karakteristieken en het versterken van de bestaande en/of gewenste kwaliteit. Voor nagenoeg het gehele beeldkwaliteitplan "Buitengebied" geldt het bijzondere kwaliteitsniveau 2. In nieuw te ontwikkelen gebieden is het welstandstoezicht gericht op het realiseren van de stedenbouwkundige kwaliteitsdoelstellingen.
- *Het gewone, reguliere kwaliteitsniveau 3*
Voor de militaire terreinen geldt het kwaliteitsniveau 3, het reguliere toezicht. Voor die gebieden waarvoor regulier welstandstoezicht wordt uitgeoefend geldt dat afwijkingen van de bestaande ruimtelijke structuur en ingrepen in de architectuur van de gebouwen zonder al te veel problemen kunnen worden gerealiseerd. De gemeente stelt in deze gebieden geen bijzondere eisen aan de ruimtelijke kwaliteit. Het welstandstoezicht is gericht op het handhaven van de basiskwaliteit van de gebieden.

Het beeldkwaliteitplan gaat in op de bestaande en gewenste kwaliteit van de bebouwing, het erf en de omgeving. Richtlijnen voor beeldkwaliteit worden gegeven op diverse niveaus en ten aanzien van diverse aspecten:

- algemene kenmerken plangebied;
- landschappelijke kwaliteiten per deelgebied;
- de stedenbouwkundige structuur van een weg met aanliggende bebouwing;
- de erfindeling en kavelinrichting per perceel;
- de vormgeving en kenmerken van de bebouwing;
- de detaillering van de bebouwing en inrichtingselementen zoals kleur en materiaalgebruik;
- de vormgeving en kenmerken van de beplanting.

In het beeldkwaliteitplan staan algemene criteria en gebiedsspecifieke criteria. Deelgebied Soesterberg-Oost (Bedrijventerrein) kent een regulier welstandsniveau. Plannen moeten voldoen aan algemene welstandscriteria.

Hoofdstuk 3. Bestaande situatie

3.1. Inleiding

In dit hoofdstuk wordt de bestaande situatie van het plangebied beschreven. Dit hoofdstuk geeft een uitgebreid beeld van alle voor dit bouwplan relevante aspecten. De paragrafen gaan achtereenvolgens in op de ontstaansgeschiedenis van het gebied, de ruimtelijke hoofdstructuur, de bebouwingsstructuur en de functionele structuur, maar ook op de aspecten groen en ecologie, archeologie en cultuurhistorie, water, verkeer.

3.2. Cultuurhistorie

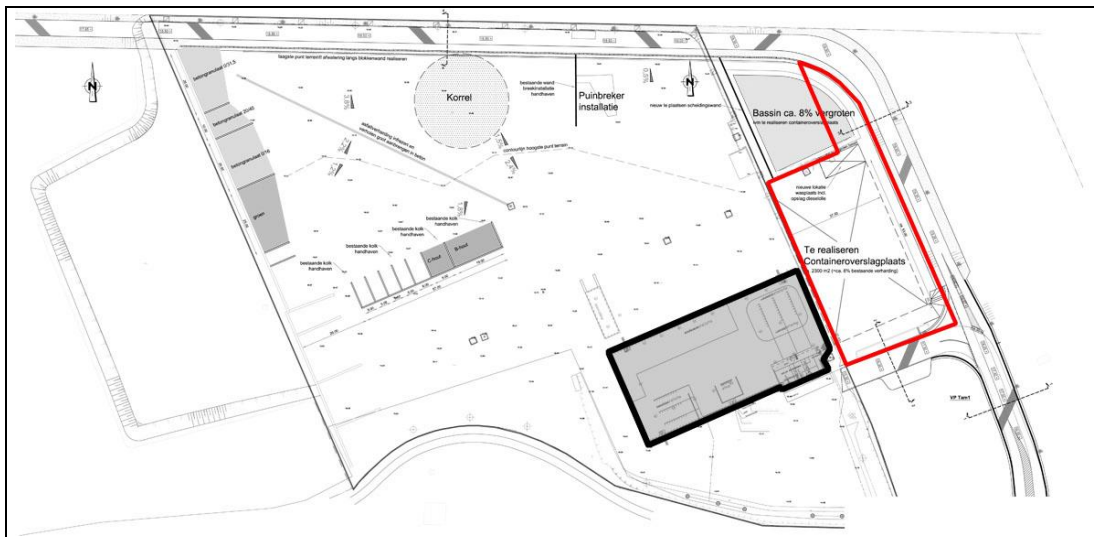
Soesterberg ligt tegen de westkant van de stuwwal die de ruggengraat vormt van de Utrechtse Heuvelrug. De kern is ontstaan halverwege de zeventiende eeuw rond de kruising van de nationale route voor diligence- en postverkeer tussen Amsterdam en Arnhem (voormalige Soesterbergsestraat, nu Veldmaarschalk Montgomeryweg) en de provinciale weg tussen Utrecht en Amersfoort (voormalige Amersfoortsestraat, nu Rademakerstraat/Banningstraat). Om deze weg destijds te bekostigen, zijn aan weerszijden de woeste gronden ontgonnen in regelmatige kavels van 100 roe (376 meter) breed en 50 roe diep. De kavels werden bebost en in combinatie met de overgebleven heidevelden en stuifzanden en meer gecultiveerde tuinen rond de huizen kreeg het gebied het karakter van een landgoederenzone. Wanneer de nieuwe eigenaar namelijk besloot op zijn perceel een huis te bouwen dan kreeg hij een dubbele diepte van 100 roe toegewezen.

De kavelstructuur is nog steeds goed te herkennen net als op een aantal plaatsen zogenaamde sorties. Deze dienden destijds om de heide aan weerszijden van de weg bereikbaar te houden. Ze waren ongeveer 40 meter breed: eikenhakhout op de twee wallen met daartussen een eikenlaan. Veel sorties (ook in Soesterberg) zijn nog aanwezig als infrastructuur of erfgrans. In 2011 is dit in opdracht van de Provincie Utrecht onderzocht. Er is echter nog geen uitvoeringsplan met financiële middelen vastgesteld om de sorties waar mogelijk te herstellen.

3.3. Bebouwingsstructuur

Op het terrein is één grote hal aanwezig die gebruikt wordt voor sorteren van afval. Het terrein van de vuiloverslagstation is verhard. Door betonnen muren is het terrein gecompartmenteerd, zodat de verschillende afvalsoorten gescheiden kunnen worden ingezameld. Rondom het terrein staan keerwanden.

Afbeelding 4: Situatie plangebied met uitbreidingslocatie roodomlijnd.

3.4. Functionele structuur

De planlocatie ligt aan de rand van de voormalige vliegbasis. Het terrein is volledig in gebruik ten behoeve van het vuiloverslagstation. Het terrein waar de uitbreiding zal plaatsvinden is voornamelijk grasland en wordt omgeven door bomen.

3.5. Verkeersstructuur

De N237 (Amersfoortsestraat) is samen met de N413 (Richelleweg) de belangrijkste ontsluitingsweg van Soesterberg. Deze liggen buiten de bebouwde kom. De N237 doorsnijdt Soesterberg in een noordelijk en zuidelijk deel en er geldt een maximumsnelheid van 80 km/u. De Verlengde Tempelweg is een doodlopende weg die het Smink Recycling Centrum ontsluit.

3.6. Groen

Het plangebied maakt geen deel uit van een Natura 2000-gebied (www.minlnv.nl) en maakt evenmin uit van de Provinciale Ecologische Hoofdstructuur (PEHS).

Het plangebied van de uitbreidingslocatie ligt braak en heeft een groen karakter. Het bestaat grotendeels uit gras en wordt omzoomd door bomen.

3.7. Water

Grondwater

Bij ontwikkelingen dient rekening gehouden te worden met voldoende drooglegging zonder dat aanvullende maatregelen noodzakelijk zijn. Soesterberg ligt hooggelegen en heeft een erg lage grondwaterstand ten opzichte van het maaiveld. In de huidige situatie wordt al het regenwater op het terrein opgevangen en wordt het afgevoerd naar het bassin aan de oostzijde van het perceel. Op het onverharde terrein waar de oostelijke uitbreiding zal plaatsvinden infiltreert het in de bodem.

Oppervlaktewater

In de directe omgeving van het plangebied is geen oppervlaktewater aanwezig.

Afval- en regenwater

Bij nieuwbouw moet voor de afvoer van afvalwater een vuilwaterriool worden aangelegd. Afvalwater en regenwater worden strikt gescheiden gehouden (gescheiden stelsel). Regenwater mag niet op het vuilwaterriool aangesloten worden. Bij nieuwbouw moet regenwater van verharde oppervlaktes (daken en verhardingen) afgekoppeld worden. Het regenwater moet worden geïnfiltreerd in de bodem of afgevoerd worden naar een infiltratievoorziening of oppervlaktewater. Daarbij mogen geen overstorten op het vuilwaterriool aangelegd worden.

Hoofdstuk 4. Planbeschrijving

4.1. Algemeen

Om de barrièrewerking van de N237 te verminderen zal deze weg worden gereconstrueerd en verdiept worden aangelegd en overkluisd. Daardoor wordt het mogelijk om Soesterberg-Noord en het deel van Soesterberg ten zuiden van die N237 beter op elkaar te laten aansluiten. Realisering van de verdiepte ligging is voorzien eind 2014. Ten behoeve van de ontsluiting van Soesterberg-Noord zal een nieuwe ontsluitingsweg worden aangelegd. Het tracé van deze ontsluitingsweg loopt gedeeltelijk over het bedrijfsperceel van het afvalrecyclingbedrijf Smink Recycling Centrum (SRC). Als compensatie voor het verlies aan bedrijfsareaal zal SRC aan de oostzijde worden uitgebreid. Daarnaast is door een omissie de milieucategorie 4.2 van het vuiloverslagstation niet op de verbeelding aangegeven.

4.2. Verkeer

Door de uitbreiding van Smink zullen er in verkeerskundig opzicht geen veranderingen optreden. Uiteraard zal de ontsluiting van het bedrijf te zijner tijd niet meer op de rotonde in de N237 aansluiten maar op de nieuwe ontsluitingsweg.

4.3. Groen

Aan de oostzijde van het perceel staan een aantal oude houtopstanden in clusters bij elkaar. Deze maken deels onderdeel uit van de voormalige sortie en hebben daarmee een cultuurhistorische waarde. Voor een deel van de aanwezige bomen rond het terrein zal een omgevingsvergunning voor de activiteit kappen worden aangevraagd. Een ander deel valt onder de Boswet. Voor het vellen van bomen geldt op basis van de Boswet een plicht tot kennisgeving. Binnen drie jaar nadat een bos is gekapt moet het worden herplant. Indien ontwikkelen van bos op dezelfde plaats niet mogelijk is, biedt de Boswet de mogelijkheid om de herplantplicht uit te voeren op een ander perceel dan waar gekapt wordt. Het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie is hierbij formeel het bevoegd gezag; de taken op het gebied van uitvoering en handhaving van de Boswet liggen echter bij de provincie. Bij de provincie kan een verzoek worden ingediend voor ontheffing, uitstel of compensatie van de herplantplicht. Als herplant niet ter plaatse kan plaatsvinden, maar elders zal gebeuren op gronden waar voorheen geen houtopstanden stonden, is sprake van compensatie. Compensatie moet voorafgaand aan de uitvoering van de kap worden geregeld. De grootte van het te compenseren bosgebied hangt af van de kwaliteit en oppervlakte van het verloren bos.

Compensatie van de te kappen houtopstanden, zowel in het kader van de APV als de Boswet, kan plaatsvinden op het perceel ten zuiden van de entree. Door het maken van een houtwal, hoofdzakelijk bestaand uit zomereiken, wordt enerzijds de te kappen houtopstanden gecompenseerd, anderzijds wordt hiermee een deel van de voormalige sortie hersteld.

4.4. Water

In de huidige situatie wordt al het regenwater opgevangen en wordt dit afgevoerd het bassin aan de oostzijde van het perceel. Aangezien de nieuwe containeroverslagplaats wordt verhard en het bedrijfsterrein in verband hiermee met 8% wordt uitgebreid, zal dat bassin ook met 8% worden uitgebreid.

Hoofdstuk 5. Resultaten onderzoeken

5.1. Inleiding

De hoofdlijnen van het milieubeleid worden bepaald door Europa en het Rijk. Binnen de Provincie Utrecht is het Provinciaal Milieubeleidsplan 2009-2011, dat eind 2011 met 2 jaar is verlengd, richtinggevend. Afhankelijk van de uitwerking van de verschillende gebieden moet milieuonderzoek worden uitgevoerd om te bepalen of er en zo ja welke milieuhygiënische belemmeringen in de gebieden van dit bestemmingsplan aanwezig zijn. Bestaande milieuhinder, zoals geluidhinder van bestaande wegen, kan in beginsel niet via het bestemmingsplan of een omgevingsvergunning worden verminderd, voor zolang de bestaande situatie wordt gehandhaafd. Pas als nieuwe, ruimtelijke ontwikkelingen in het bestemmingsplan of een omgevingsvergunning worden nagestreefd - bijvoorbeeld nieuwe woningen, nieuwe bedrijfsfuncties- kan dit worden vastgelegd met een bestemming die past binnen de (ruimtelijk relevante) milieunormen.

De milieuaspecten staan de planvorming aan de Uitbreiding Smink Recycling Centrum niet in de weg. Het plan voldoet uit het oogpunt van milieu aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening.

5.2. Milieuaspecten

Het bouwplan omvat geen activiteiten uit de bijlage C en D van het Besluit milieueffectrapportage die aanleiding geven een m.e.r.-beoordeling of een (plan- of project)MER op te stellen. Dit geldt ook voor activiteiten uit de Provinciale Milieuverordening. In paragraaf 2.2.4 is reeds aangegeven dat in (de directe omgeving) van het plangebied geen Natura-2000 gebied ligt. Met de uitvoering van het plan is het derhalve niet noodzakelijk om een passende beoordeling (planMER) in het kader van de Natuurbeschermingswet op te stellen.

5.2.1. Bodem

In artikel 2.4.1, lid 1 van de Bouwverordening is bepaald dat een omgevingsvergunningsplichtig bouwwerk niet mag worden gebouwd op een zodanig verontreinigd terrein, dat schade of gevaar is te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers of het milieu. In artikel 2.1.5 leden 1 en 2 van de Bouwverordening is het voorschrift gegeven dat bij het indienen van een aanvraag om omgevingsvergunning een bodemonderzoeksrapport overlegd moet worden, dat bestaat uit de resultaten van een recent verkennend onderzoek volgens NEN 5740.

Ten behoeve van de nieuwe omgevingsvergunning (onderdeel milieu) is een nulsituatie-onderzoek¹ uitgevoerd. Met de uitkomsten daarvan kan na afloop van de bedrijfsactiviteiten worden vastgesteld of de bedrijfsactiviteiten hebben geleid tot bodemverontreiniging. Uit het nulsituatie-onderzoek is gebleken dat er vanuit milieuhygiënisch oogpunt geen beperkingen gelden voor de geplande bedrijfsactiviteiten.

¹ Hopman en Peters Holding B.V., Verkennend bodemonderzoek Verlengde Tempellaan 1 te Soesterberg-vaststelling nulsituatie-, 13-P-198, Erichem, 19 september 2013

5.2.2. Milieuzonering

Zowel de ruimtelijke ordening als het milieubeleid stellen zich ten doel een goede kwaliteit van het leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering verstaan we het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast. Milieuzonering heeft twee doelen:

- het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
- het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Als uitgangspunt voor het bepalen van de aan te houden afstanden gebruikt de gemeente Soest de VNG-uitgave "Bedrijven en Milieuzonering" uit 2009. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke (indicatieve) richtafstand. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van een bestemmingsplan mogelijk is.

Naast de geadviseerde milieuzonering voor bedrijven op basis van de VNG brochure "Bedrijven en milieuzonering", kunnen er ook nog afstandscriteria uit specifieke milieuwetgeving gelden. Denk hierbij aan de Wet milieubeheer, de agrarische geurwetgeving (Wgv) of de veiligheidsregelgeving (Bevi/Revi). Deze wetgeving geldt uiteindelijk als toetsingskader voor de toegestane milieueffecten. Ook deze afstandscriteria worden meegenomen bij de beoordeling van de gewenste ontwikkelingen.

Rustige woonwijk

Hoe gevoelig een gebied is voor milieubelastende activiteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. Om een goede milieuzonering op te stellen is een analyse en beschrijving van de omgeving nodig. De richtafstanden van de richtafstandenlijst gelden standaard ten opzichte van het omgevingstype rustige woonwijk. Een rustige woonwijk is ingericht volgens het principe van de functiescheiding: afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies voor; langs de randen is weinig verstoring door verkeer. Vergelijkbaar met de rustige woonwijk zijn rustig buitengebied, stiltegebied en natuurgebied. Daarvoor gelden dan ook dezelfde richtafstanden.

Gemengd gebied

Naast het omgevingstype rustige woonwijk kent de VNG-uitgave ook het omgevingstype gemengd gebied. Wanneer sprake is van omgevingstype gemengd gebied kunnen de richtafstanden tussen milieubelastende en milieugevoelige functies, voor met name het aspect geluid, met één afstandsstap verlaagd worden, zonder dat dit ten koste gaat van het woon- en leefklimaat. Het aspect geluid is veelal het maatgevende aspect. Een gemengd gebied is een gebied met een variatie aan functies; direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen behoren ook tot het omgevingstype gemengd gebied. Gezien de aanwezige functiemenging of de ligging nabij drukke wegen kent het gemengd gebied al een hogere milieubelasting. Dat rechtvaardigt het verlagen van de richtafstanden met één stap. De richtafstand van 30 meter voor een bedrijf in milieucategorie 2 kan dan bijvoorbeeld worden verkleind tot 10 meter en de richtafstand van 100 meter voor een bedrijf in milieucategorie 3.2 kan verlaagd worden tot 50 meter.

Afbeelding 5: Relatie tussen milieucategorie, richtafstanden en omgevingstype.

milieucategorie	richtafstand tot omgevingstype rustige woonwijk	richtafstand tot omgevingstype gemengd gebied
1	10 m	0 m
2	30 m	10 m
3.1	50 m	30 m
3.2	100 m	50 m
4.1	200 m	100 m
4.2	300 m	200 m
5.1	500 m	300 m
5.2	700 m	500 m
5.3	1.000 m	700 m
6.1	1.500 m	1.000 m

Het systeem van richtafstanden gaat dus uit van het principe van scheiding van functies: de richtafstandenlijst geeft richtafstanden tussen bedrijfslocaties en omgevingstype rustige woonwijk of gemengd gebied.

De afwijking van de richtafstanden vergt in ieder geval voor geluid een onderzoek naar de geluidbelasting want op basis van het Activiteitenbesluit (Wet milieubeheer) mag er niet zonder procedure worden afgeweken van de gestelde norm van 50 dB(A). Afhankelijk van het onderzoek en/of de berekende geluidsbelasting kan zo'n procedure inhouden dat er een verordening voor hogere geluidsnormen moet worden opgesteld of een maatwerkvoorschrift opgelegd als het slechts één of enkele bedrijven betreft in dat gemengde gebied.

Situatie in het plangebied

Smink Recyclingcentrum behoort tot milieucategorie 4.2. In het bestemmingsplan Soesterberg is dat abusievelijk niet vermeld. Door de reeds van oudsher bestaande bedrijfsactiviteiten door middel van de omgevingsvergunning op grond van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) een omgevingsvergunning, alsnog weer planologisch mogelijk te maken, wordt die omissie hersteld. Op het be-

staande terrein deel worden derhalve geen nieuwe bedrijfsactiviteiten mogelijk gemaakt. Dit onderdeel van de omgevingsvergunning heeft derhalve geen gevolgen voor de woningen rondom het bedrijf.

De omgevingsvergunningsaanvraag heeft echter ook betrekking op de uitbreiding van het terrein met de containeroverslagplaats. In de directe omgeving van de uitbreiding van het terrein zijn geen woningen gesitueerd. De kleinste afstand tussen het bedrijf en de dichtstbijzijnde woning wordt door de uitbreiding niet verkleind. Uit het oogpunt van milieuzonering zijn er geen belemmeringen voor de bedrijfsuitbreiding aan de oostzijde.

5.2.3. Geluidhinder

Algemeen

De basis voor de ruimtelijke afweging van geluid zijn de Wet geluidhinder (Wgh) en de Luchtvaartwet. Indien in een bestemmingsplan geluidsgevoelige functies mogelijk worden gemaakt binnen zones langs (spoor)wegen, zones rondom industrieterreinen en zones rondom luchtvaartterreinen, dient te worden onderzocht in hoeverre aan de bepalingen van de Wgh wordt voldaan. De uitbreiding van het Smink Recycling Centrum is geen geluidgevoelige bestemming.

Industrielawaai

Er is geen sprake van een gezoneerd industrieterrein. Op grond van de Wet ruimtelijke ordening is het noodzakelijk dat de ruimtelijke inpasbaarheid ten aanzien van het aspect geluidhinder wordt afgewogen. Hoewel er vanuit de Wet geluidhinder geen geluidnormering van toepassing is, dient de afweging dus wel plaats te vinden. Recentelijk is het bedrijf akoestisch onderzocht² vanwege genoemde uitbreiding op het terrein. De conclusie van dit onderzoek is dat weliswaar op enkele punten het geluidniveau enigszins toeneemt, maar nergens worden wettelijke normen overschreden.

Conclusie

Op grond van de Wet geluidhinder is geen akoestisch onderzoek noodzakelijk. Op basis van het akoestisch onderzoek naar het industrielawaai kan worden geconcludeerd dat hier sprake is van een goede ruimtelijke ordening.

5.2.4. Geurhinder

Het algemeen uitgangspunt van het geurbeleid is het zoveel mogelijk beperken van geurhinder en het voorkomen van nieuwe hinder. Dit uitgangspunt vormt samen met het toepassen van Beste Beschikbare Technieken (BBT) de kern van het geurbeleid. Onderdeel van het geurbeleid is dat de lokale overheden de uiteindelijke lokale afweging moeten maken zodat zij rekening kunnen houden met alle relevante belangen om tot een duurzame kwaliteit van de leefomgeving te komen. Het geurbeleid bestaat uit de volgende beleidslijnen:

² LBP Sight, Smink Recycling Centrum te Soesterberg Akoestisch onderzoek - 2013, R050143ae.00001.tc, versie 01_001, Nieuwegein, 14 november 2013

- als er geen hinder is, zijn maatregelen niet nodig;
- als er wel hinder is, worden maatregelen op basis van BBT afgeleid;
- voor bepaalde branches is het hinderniveau bepaald en in een bijzondere regeling vastgelegd;
- de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegd gezag.
- het landelijk geurbeleid is opgenomen in de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR = De NeR wordt wel beschouwd als een belangrijke richtlijn met betrekking tot emissies naar de lucht).

De locatie ligt niet in de omgeving van een bedrijf dat geurhinder veroorzaakt. Het bedrijf veroorzaakt zelf evenmin geurhinder.

5.2.5. Luchtkwaliteit

Sinds 15 november 2007 staan de hoofdlijnen voor regelgeving voor luchtkwaliteitseisen beschreven in hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer (Wm). Hiermee is het Besluit luchtkwaliteit 2005 komen te vervallen. Het verkeer langs drukke wegen bewerkstelligt overschrijdingen van grenswaarden (concentraties) voor fijn stof (PM₁₀) en stikstofdioxide (NO₂). Aspecten van de nieuwe regelgeving op grond van de Wm worden in afzonderlijke uitvoeringsregelingen uitgewerkt.

De belangrijkste zijn:

- Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen), verder te noemen Besluit NIBM;
- Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen), verder te noemen Regeling NIBM;
- Besluit gevoelige bestemmingen.

Het Besluit NIBM legt vast wanneer een project met ruimtelijke gevolgen niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. Hiervan is sprake als aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3%-grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂).

Omdat alleen een herschikking van de activiteiten plaatsvindt, is de invloed op de luchtkwaliteit nihil. Derhalve is in dit verband geen nader onderzoek uitgevoerd.

5.2.6. Externe veiligheid

Algemeen

Bij ruimtelijke plannen dient ten aanzien van externe veiligheid naar verschillende aspecten te worden gekeken, namelijk:

- bedrijven waar activiteiten plaatsvinden die gevolgen hebben voor de externe veiligheid;
- vervoer van gevaarlijke stoffen over wegen, spoor, water of leidingen.

Voor zowel bedrijvigheid als vervoer van gevaarlijke stoffen zijn twee aspecten van belang, te weten het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

Het plaatsgebonden risico (PR) is de kans per jaar dat een persoon dodelijk wordt getroffen door een ongeval, indien hij zich onafgebroken en onbeschermd op een bepaalde plaats zou bevinden. Onafgebroken wil zeggen 24 uur per dag gedurende het gehele jaar. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting dan wel infrastructuur. Voor het plaatsgebonden risico geldt in het algemeen een grenswaarde voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten). De grenswaarde en richtwaarde voor het plaatsgebonden risico wordt voor nieuwe (beperkt) kwetsbare objecten gesteld op een niveau van 10^{-6} per jaar). Binnen de 10^{-6} -contour mogen dan ook geen kwetsbare functies mogelijk worden gemaakt. Grenswaarden moeten in acht worden genomen, van richtwaarden kan uitsluitend om gewichtige worden afgeweken. Voorbeelden van kwetsbare objecten zijn in het algemeen woningen, ziekenhuizen en gebouwen waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig te zijn.

Het groepsrisico (GR) drukt de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal een bepaalde omvang overlijdt als direct gevolg van een ongeval in een inrichting waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn. De normen voor het GR hebben een oriënterende waarde (inspanningsverplichting). Indien de oriënterende waarde voor het groepsrisico wordt overschreden, legt dit in het algemeen ook ruimtelijke beperkingen op aan een gebied buiten de 10^{-6} -contour (PR).

Bedrijvigheid

Op 27 oktober 2004 is het "Besluit externe veiligheid inrichtingen" (Bevi) in werking getreden. In dit besluit zijn de normen voor het plaatsgebonden risico en de doorwerking daarvan op het gebied van de ruimtelijke planvorming en bij de vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer verankerd, voor zover de risico's voor de omgeving worden veroorzaakt door inrichtingen.

Voor het PR geldt volgens het Bevi een grenswaarde voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten op een niveau van 10^{-6} per jaar. Daarnaast bevat het Bevi een verantwoordingsplicht ten aanzien van het GR rondom deze inrichtingen.

De norm van 10^{-6} per jaar betekent dat de kans op een dodelijke situatie door een ongeval met gevaarlijke stoffen op een te bebouwen plek maximaal één op de miljoen per jaar mag zijn.

Beleidsnota Externe Veiligheid (Provincie Utrecht 2003)

In de Beleidsnota zijn de provinciale ambities voor de jaren na 2003 uitgewerkt. Deze zijn hoger dan de wettelijke ondergrens. Voor het PR streeft de provincie naar een kans op overlijden die niet groter is dan één op de honderd miljoen jaar (10^{-8} per jaar), terwijl ten aanzien van het GR de provincie streeft naar 0,1 maal de oriënterende waarde. De ambities van de provincie Utrecht worden door de gemeente Soest onderschreven. Er wordt vanuit gegaan dat door het stringent hanteren van de wettelijke regels naar dit ambitieniveau toe zal worden gegroeid.

Vervoer gevaarlijke stoffen

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is in augustus 2004 de Circulaire risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen gepubliceerd. In deze circulaire is het externe veiligheidsbeleid voor het vervoer van gevaarlijke stoffen opgenomen (PR en GR).

In nieuwe situaties geldt voor het PR een grenswaarde voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten op een niveau van 10^{-6} per jaar. Uit de circulaire blijkt dat op meer dan 200 meter afstand vanaf de route het aspect externe veiligheid geen beperkingen oplegt aan het ruimtegebruik. Uit de circulaire blijkt voorts dat bij het vervoer van gevaarlijke stoffen beargumenteerd van de grenswaarde, richtwaarde en oriënterende waarde mag worden afgeweken.

De oriëntatiewaarde voor het groepsrisico bij het vervoer van gevaarlijke stoffen is per transportsegment gemeten per kilometer en per jaar:

- 10^{-4} voor een ongeval met ten minste 10 dodelijke slachtoffers;
- 10^{-6} voor een ongeval met ten minste 100 dodelijke slachtoffers;
- 10^{-8} voor een ongeval met ten minste 1.000 dodelijke slachtoffers.

Beschrijving risicoanalyse

In kader van de totstandkoming van het bestemmingsplan Soesterberg is onderzoek³ naar het aspect externe veiligheid uitgevoerd. Dit heeft geleid tot de volgende resultaten

Risicovolle inrichtingen

Vanwege de verkoop van LPG valt tankstation BP Vliegddorp aan de N237 ten zuiden van de onderhavige planlocatie onder de werkingssfeer van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Per besluit van 13 mei 2008 is de doorzet aan LPG beperkt tot maximaal 1.000 m³ per jaar. Binnen de contour van 45 meter rondom het vulpunt liggen geen kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten. Hiermee is het plaatsgebonden risico vanwege het LPG tankstation geen belemmering voor de omgevingsvergunning. Met behulp van Safeti versie 6.54 is conform de aanbeveling een kwantitatieve risicoanalyse gemaakt. Conform de Handleiding risicoberekeningen Bevi is bij bovengrondse tanks, in tegenstelling tot ondergrondse tanks, het scenario "BLEVE (boiling liquid vapour explosion)" mogelijk. Hiertoe wordt bij de modellering het veld "ignore fireball risks" uitgelaten. Bevolking is met behulp van de populatortool van de risicokaart tot de grens van het invloedsgebied (150 meter) bepaald. De directe omgeving is relatief dunbevolkt, zodat een laag groepsrisico wordt verwacht.

Vervoer van gevaarlijke stoffen

- Plaatsgebonden risico

Conform de vuistregels waarnaar wordt verwezen in de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen zijn meer dan 6.500 LPG tankwagens (GF3) benodigd om een 10^{-6} -risicocontour te hebben. Uit de vuistregels kan worden geconcludeerd dat de A28, de N237

³ Servicebureau|gemeenten, Externe Veiligheid bestemmingsplan Soesterberg, SB|G/POLR/512745, Amersfoort, 9 maart 2012

en de N413 bij Soesterberg geen 10^{-6} risicocontour heeft voor het plaatsgebonden risico aangezien er minder dan 4.700 LPG tankwagens per jaar langskomen

- Groepsrisico

Aangezien het groepsrisico met betrekking tot de A28 niet verder toeneemt en de oriënterende waarde niet wordt overschreden is het groepsrisico formeel geen probleem voor de externe veiligheid.

Route gevaarlijke stoffen

De gemeente Soest heeft een route voor het transport van gevaarlijke stoffen vastgesteld. Zowel het hoofdwegennet als de grote vaarwegen zijn opengesteld voor alle vervoer van gevaarlijke stoffen. Voor het de onderhavige planlocatie is met name transport over de N237 relevant. Uit de berekeningen in het rapport blijkt dat het plaatsgebonden risico en groepsrisico geen belemmering vormen voor het bestemmingsplan.

Buisleidingen

Uit de risicokaart blijkt dat ten westen van het plangebied een hogedruk aardgasleiding aanwezig is. Deze buisleiding ligt op een afstand van meer dan 900 meter vanaf de rand van het plangebied. Gezien deze afstand wordt geconcludeerd dat de planlocatie niet binnen het invloedsgebied van de betreffende buisleiding ligt. Hiermee is de buisleiding niet relevant voor het plangebied.

Conclusie

Zowel vanuit het plaatsgebonden risico als vanwege het groepsrisico van het tankstation, de A28 en vastgestelde wegen voor het transport van gevaarlijke stoffen zijn er geen beperkingen voor het plangebied. Overige inrichtingen, buisleidingen, transportroutes voor gevaarlijke stoffen geven evenmin een belemmering voor het verlenen van de omgevingsvergunning.

5.3. Water

5.3.1. Watertoets

Bij ruimtelijke plannen geldt vanaf 1 november 2003 de wettelijke verplichting van een waterparagraaf/watertoets. De watertoets is één van de pijlers van het Waterbeleid voor de 21e eeuw, waarin aan water een meesturende rol in de ruimtelijke ordening is toegekend. Met de watertoets wordt beoogd waterbeheerders vroegtijdig in het ruimtelijke ordeningsproces te betrekken. De watertoets betreft het hele proces van informeren, adviseren, afwegen en beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten.

Het doel van een waterparagraaf is een samenhangend beeld te geven van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met duurzaam waterbeheer en de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Het voorkomen van negatieve effecten op de waterhuishouding staat bij de watertoets voorop. Dan pas komen inrichtingsmaatregelen en compensatie in beeld. Onderzoek ten behoeve van het wateradvies zal door de initiatiefnemer moeten worden uitgevoerd.

In het kader van de uitvoerbaarheid is dit plan worden voorgelegd aan het waterschap. De reactie zal hieronder worden samengevat.

pm reactie waterschap

Conclusie

De ruimtelijke onderbouwing zal aangepast worden op basis van de ingebrachte reactie van het waterschap Veluwe en Vallei.

5.3.2. Waterkwantiteit en -kwaliteit

Grondwater

Bij ontwikkelingen dient rekening gehouden te worden met voldoende drooglegging zonder dat aanvullende maatregelen noodzakelijk zijn. Soesterberg ligt hooggelegen en heeft een erg lage grondwaterstand ten opzichte van het maaiveld.

Oppervlaktewater

Binnen het plangebied wordt geen oppervlaktewater gerealiseerd (de grondwaterstand is relatief erg laag ten opzichte van het maaiveld).

Afval- en regenwater

Afvalwater en regenwater worden strikt gescheiden gehouden (gescheiden stelsel). Bij het ontwerp is daarom rekening gehouden met afkoppeling van hemelwater van verhard oppervlak (daken en verhardingen). Het bouwplan wordt daarom aangesloten op het bestaande rioleringsstelsel dat ter plaatse aanwezig is. Dit geldt niet alleen voor de zogenaamde droogweerafvoer (DWA). Regenwater mag niet op het (bestaande) rioleringsstelsel aangesloten worden. Het regenwater wordt geïnfilteerd in de bodem of afgevoerd worden naar een infiltratievoorziening of oppervlaktewater. Daarbij mogen geen overstorten op het vuilwaterriool aangelegd worden.

Conclusie

Ter plaatse wordt geen nieuwe bebouwing gerealiseerd. In verband met de verharding van de containeroverslagplaats wordt het terrein 8% uitgebreid. Ook het bassin waarnaar het overtollig regenwater wordt afgevoerd zal met 8% worden vergroot. Zodoende worden in het bestemmingsplangebied ten aanzien van de verschillende wateraspecten geen (ingrijpende) veranderingen teweeg gebracht.

5.4. Natuurwaarden

Algemeen

In verband met de op 1 april 2002 in werking getreden Flora- en Faunawet en de daarin verwerkte Europese richtlijnen, de Habitatrichtlijn en de Vogelrichtlijn, dienen ruimtelijke en andere ingrepen te worden getoetst aan deze regelgeving.

Voor nieuwe ontwikkelingen dient op basis daarvan in principe een zogenaamde 'natuurtoets' uitgevoerd te worden. In de natuurtoets wordt de actuele situatie in relatie gebracht tot de ruimtelijke ingreep, waarbij aandacht dient te worden besteed aan:

- beschrijving planten en dieren (soorten, populaties) welke voorkomen;

- beschrijving ecologische relaties;
- waardering planten, dieren en ecologische relaties;
- beschrijving van de mogelijkheden voor behoud en ontwikkeling;
- beschrijving relevantie EHS;
- beschrijving mate van bescherming van de aanwezige waardevolle gebieden;
- beschrijving van de gevolgen van de ruimtelijke ingrepen voor groen, natuur en ecologie.

Doel van de natuurtoets is het inzichtelijk maken of de natuurbeschermingswetgeving in dit geval een belemmering kan vormen voor het wijzigen van de bestemming. Voor de toetsing van het voornemen aan de natuurbeschermingswetgeving is naast de soortbescherming door de Flora- en faunawet veelal ook gebiedsbescherming van toepassing. Nieuwe plannen of projecten in en in de nabijheid van Speciale Beschermingszones moeten worden getoetst aan de Habitatrichtlijn en de Vogelrichtlijn. Het plangebied ligt niet in de directe nabijheid van Speciale Beschermingszones.

5.4.1. Soortenbescherming

De toets in het kader van de soortenbescherming is geregeld in de Flora- en faunawet (Ffw). De Ffw bevat verbodsbepalingen met betrekking tot het aantasten, verontrusten of verstoren van beschermde dier- en plantensoorten, hun nesten, holen en andere voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaatsen. Bij elk plan, dat ingrijpt op dergelijke plaatsen dient getoetst te worden wat het effect is op beschermde soorten. De wet en bijbehorend Besluit 'Vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten ('vrijstellingenbesluit')' kent drie verschillende beschermingsregimes voor diverse soorten:

- Categorie 1: algemene soorten waarvoor geen ontheffing aangevraagd hoeft te worden bij bestendig beheer of ruimtelijke ontwikkeling. Anders is wel ontheffing nodig voor verstoren of vernietigen en geldt altijd de zorgplicht (art.2);
- Categorie 2: soorten waarvoor ontheffing aangevraagd moet worden, behalve als er gewerkt wordt volgens een door de minister goedgekeurde gedragscode. Ontheffing kan worden verleend als de gunstige staat van instandhouding van de soort niet in gevaar komt en
- Categorie 3: zeldzame soorten, Habitatrichtlijnsoorten en Vogelrichtlijnsoorten (alle vogels).

Voor alle beschermde soorten geldt de zorgplicht (artikel 2 Ffw). Indien het voortbestaan op locatie van beschermde soorten planten of dieren uit categorie 2 en 3 door een ingreep negatief beïnvloed worden, is het daarnaast nodig ontheffing aan te vragen van verboden handelingen op grond van de Ffw. Het bevoegd gezag hierin is het Ministerie van ELI. De Ffw hoeft slechts in een omgevingsvergunning te worden geïmplementeerd met het oog op de uitvoerbaarheid van het plan. Op basis van een globale beschrijving en beoordeling van de aanwezige waarden kan de waarschijnlijkheid van het verkrijgen van een ontheffing worden beoordeeld. Het is dus niet perse noodzakelijk, dat al voor de vaststelling van de omgevingsvergunning een ontheffing verkregen is.

Situatie in het plangebied, Flora- en faunawet

Ten behoeve van de nieuwe ontsluitingsweg is een natuurtoets⁴ uitgevoerd. Het onderzoeksgebied van deze natuurtoets omvat niet alleen die nieuwe ontsluitingsweg, maar de gehele locatie van SRC inclusief de oostelijke uitbreiding.

Uit het veldonderzoek is gebleken dat de volgende soorten in het onderzoeksgebied voorkomen:

- Gewone dwergvleermuis en Laatvlieger (vleermuizen)
- Buizerd en grote gele kwikstaart (broedvogels)
- Wilde marjolein (vaatplanten)
- Hazelworm (Reptielen)
- Eekhoorn en Das (Overige soorten)

Tijdens het onderzoek zijn geen verblijfplaatsen (kolonies en/of paarplaatsen) of vliegroutes van vleermuizen aangetroffen. De vleermuizen gebruiken het gebied van rond de nieuwe ontsluitingsweg als foerageergebied. Bij afwezigheid van vaste verblijfplaatsen zijn er voor vleermuizen geen negatieve effecten van de voorgenomen ingreep te verwachten.

Er zijn geen jaarrond beschermde nesten van broedvogels aangetroffen op het terrein waar de uitbreiding van SRC plaatsvindt.

Ook de Wilde marjolein komt niet voor op het uitbreidingsterrein. Er zijn hier evenmin vaste verblijfplaatsen van de eekhoorn of de das aangetroffen.

Met betrekking tot hazelworm wordt leefgebied permanent vernietigd en is een ontheffing inzake de Ffw noodzakelijk. Tevens dienen mitigerende maatregelen te worden getroffen. De te nemen maatregelen voor hazelworm dienen nader te worden uitgewerkt in een mitigatie- of compensatieplan⁵. Het onderzoeksgebied van dit onderzoek omvat tevens de uitbreidingslocatie van het bedrijventerrein van het Smink Recycling Centrum.

Voor alle overige soorten komt de functionaliteit van vaste rust- en verblijfplaatsen niet in het geding. Door het treffen van mitigerende maatregelen wordt voorkomen dat verbodsbepalingen van de Ffw voor deze soorten worden overtreden. Een ontheffing is dan ook niet noodzakelijk, mits enkele mitigerende maatregelen worden getroffen. Hieronder worden te nemen mitigerende en compenserende maatregelen per soort / soortgroep opgesomd.

Vleermuizen

- Gedurende de nachtelijke uren (zonsondergang tot zonsopkomst) worden geen werkzaamheden met betrekking tot de realisatie van het beoogde wegtracé en het bedrijventerrein uitgevoerd, teneinde verstoring van foeragerende vleermuizen te voorkomen.

⁴ Natuurbalans - Limes Divergens, Natuurtoets oostelijke ontsluitingsweg Soesterberg, 13-130, Nijmegen, 20 november 2013

⁵ Bureau Waardenburg BV, Hazelwormen op het terrein van Smink Recycling Centrum te Soesterberg, Mitigatie en compensatie in verband met de aanleg van een ontsluitingsweg, 13-165, Culemborg, 19 september 2013

- Aangezien er foeragerende vleermuizen in het gebied voorkomen, wordt aanbevolen bij het gebruik van straatverlichting 'vleermuisvriendelijke' armaturen te installeren (amberkleurige LED-verlichting).

Broedvogels

- Om negatieve effecten ten aanzien van broedvogels te voorkomen, dienen de aanlegwerkzaamheden uitgevoerd te worden buiten het broedseizoen (half maart – half juli). Daarbij dient vermeld te worden dat in gebruik zijnde nesten ook buiten het seizoen beschermd zijn.
- Als alternatief kunnen voorbereidende maatregelen worden getroffen om de planlocatie ongeschikt te maken voor vogels om er te broeden. Voorbeelden van deze maatregelen zijn kappen van bomen, snoeien van struweel, maaien van ruigte of riet, etc. Op deze manier wordt voorkomen dat broedvogels gaan broeden op de planlocatie, waarna werkzaamheden ook in het broedseizoen kunnen plaatsvinden. Hieraan wordt voldaan door te werken conform het protocol broedvogels.

Reptielen (hazelworm)

- Het gehele werkterrein dient voorafgaand aan de werkzaamheden afgeschermd te worden met een reptielenscherm.
- Binnen dit scherm dienen alle hazelwormen te worden weggevangen en verplaatst te worden naar de zijde van het scherm waar géén werkzaamheden plaatsvinden. Werkzaamheden op de ingreeplocatie (maaien, graven etc.) dienen pas plaats te vinden als met (enige) zekerheid is vast te stellen dat het grootste deel van de populatie is verplaatst.
- Het vernietigde leefgebied dient voorafgaand aan de werkzaamheden gecompenseerd te worden. Het terrein aan de westzijde van het bedrijfsterrein is hier geschikt voor. Er dient dan tevens rekening gehouden te worden met ontsnipperende maatregelen.
- De te treffen mitigerende en compenserende maatregelen dienen voorafgaand aan de werkzaamheden in detail uitgewerkt te worden in een mitigatie- en compensatieplan.

Overige soorten

- Om negatieve effecten te voorkomen dient er gewaarborgd te worden dat het deel van het onderzoeksgebied dat buiten de ingreeplocatie ligt 'groen' blijft. Er dient spaarzaam omgegaan te worden met eventueel te plaatsen (straat)verlichting. Dit geldt ook met betrekking tot vleermuizen. Daarnaast wordt aanbevolen om aan de noord- en oostzijde van het beoogde tracé en aan de noordzijde van de Amersfoortsestraat een dassenraster te plaatsen om verkeersslachtoffers te voorkomen.
- Te rooien bomen dienen buiten het broedseizoen te worden gekapt.

Conclusie

Zoals aangegeven wordt door het treffen van mitigerende maatregelen voor alle overige soorten voorkomen dat verbodsbepalingen van de Ffw overtreden worden. Zo komt de functionaliteit van vaste rust- en verblijfplaatsen voor geen van de soorten in het geding.

5.4.2. Gebiedsbescherming

De toets in het kader van gebiedsbescherming vindt zijn oorsprong in de Natuurbeschermingswet 1998 en draagt zorg voor de bescherming van natuurwaarden. De wet beschermt drie typen gebieden: Natura 2000-gebieden (Vogel- en Habitatrichtlijngebieden), Beschermde natuurmonumenten en Wetlands. Plannen dan wel projecten in deze gebieden, maar ook daar buiten in verband met de zogenaamde externe werking, kunnen vergunningplichtig zijn. Naast de bescherming van de Natuurbeschermingswet kunnen waardevolle gebieden ook beleidsmatig beschermd zijn, doordat zij behoren tot de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Uitgangspunt van het beleid is, dat plannen, handelingen en projecten in de EHS niet toegestaan zijn, indien zij de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS significant aantasten.

Situatie in het plangebied, Ecologische hoofdstructuur

De wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied worden niet significant aangetast. Binnen het kader van het EHS-beschermingsregime is deze ingreep hierom niet conflicterend. Hiermee is ook een nadere afweging ten aanzien van alternatieven, maatschappelijk belang, mitigatie en compensatie niet aan de orde.

Situatie in het plangebied, Boswet

In het kader van de Boswet geldt voor het verlies aan bos een herplantplicht, mits de ingreeplocatie buiten de bebouwde kom ligt. Tenminste 30 dagen vóór de kap van het bosje moet een kapmelding worden ingediend bij Dienst Regelingen. Binnen drie jaar moet een nieuwe houtopstand worden gerealiseerd: de zogenaamde herplantplicht.

Situatie in het plangebied, Algemene Plaatselijke Verordening (bescherming van houtopstanden)

De houtopstanden ten oosten van het bedrijventerrein van Smink zijn deels restanten van een oude sortie. Voor zover deze binnen de komgrens vallen moet worden gecompenseerd. De nieuwe houtwal op het stuk grond ten zuiden van de entree van Smink, waar compensatie in het kader van de Boswet plaatsvindt, zal worden aangevuld tot een volwaardige houtwal.

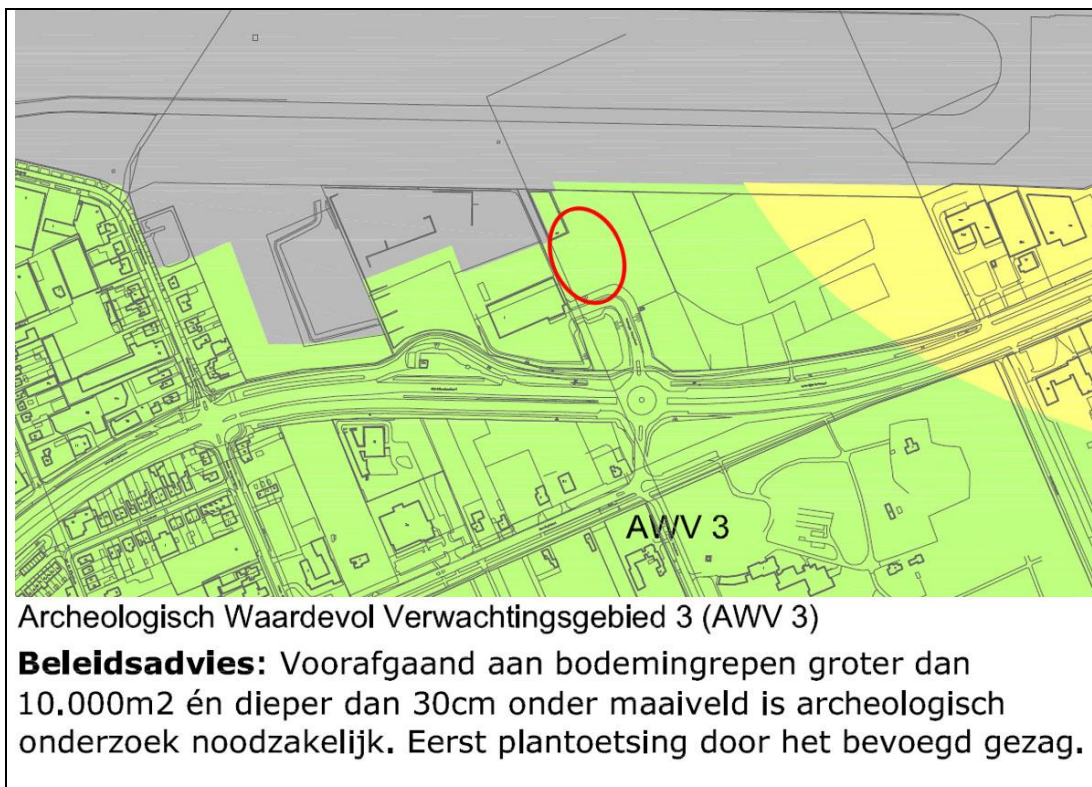
Conclusie

Voor de aanleg van de uitbreiding van het bedrijventerrein van Smink zijn er geen belemmeringen.

5.5. Archeologie

Op de archeologische beleidsadvieskaart (vastgesteld door het college van Burgemeester en wethouders op 28 juni 2011) heeft het plangebied de aanduiding Archeologisch Waardevol Verwachtingsgebied 3 (AWV 3). In deze gebieden is archeologisch onderzoek noodzakelijk als er meer dan 10.000 m² bodemingreep (dieper dan 30 cm minus maaiveld) plaatsvindt. Het plangebied is kleiner dan 10.000 m² Derhalve is geen archeologisch onderzoek noodzakelijk.

Afbeelding 6: Fragment Archeologische beleidsadvieskaart gemeente Soest.

Het is verplicht bij bodemverstorende activiteiten alert te zijn op de aanwezigheid van archeologische waarden. Bij het aantreffen van deze waarden dient hiervan melding te worden gemaakt bij de Burgemeester conform artikel 53 van de Monumentenwet 1988.

5.6. Kabels en leidingen

Voor planologisch relevante leidingen gelden verschillende beschermings- en veiligheidsafstanden waar in de bestemmingslegging van onder andere nieuwe functies rekening mee moet worden gehouden. Op het perceel geen planologisch relevante kabels en leidingen aanwezig. Ook in de nabijheid van het perceel zijn geen leidingen met gevaarlijke stoffen aanwezig. Kabels en leidingen vormen derhalve geen belemmering voor de realisatie van het bouwplan.

5.7. Explosieven

Ten behoeve van de ontsluitingsweg Soesterberg Noord is een explosievenonderzoek noodzakelijk aangezien het een gebied is waar gedacht wordt dat er explosieven kunnen zijn. Binnen het plangebied zijn de locaties van de te plaatsen schermen (voor afbakening leefge-

bied hazelwormen) reeds onderzocht⁶ op de aanwezigheid van explosieven tot een diepte 0,50 cm. De aangetroffen verstoringen zijn geïdentificeerd en verwijderd. AVG Explosieven Opsporing Nederland verklaart dat met de gebruikte zoekmethodiek, geen verdachte objecten zijn gesignaleerd tijdens deze werkzaamheden. De verplichting tot onderzoek zal worden opgenomen in de omgevingsvergunning.

⁶ AVG Explosieven Opsporing Nederland, CE Onderzoek Oostelijke Rondweg Soesterberg, 1356018, Heijen, 30 september 2013

Hoofdstuk 6. Uitvoerbaarheid

6.1. Economische uitvoerbaarheid

Op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit op de ruimtelijke ordening (Bro) dient inzicht te worden gegeven in de uitvoerbaarheid van het plan. Tevens is met de inwerkingtreding van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening de verplichting ontstaan om indien sprake is van ontwikkelingen waarvoor de gemeente redelijkerwijs kosten moet maken, onder meer voor de aanleg van voorzieningen van openbaar nut, deze moeten kunnen worden verhaald op de initiatiefnemer c.q. ontwikkelaar.

Een en ander dient vast te worden gelegd in een exploitatieplan. Een exploitatieplan is nodig voor die ontwikkelingen die met het plan mogelijk worden gemaakt en waarvoor, voor vaststelling van het bestemmingsplan, geen privaatrechtelijke overeenkomsten wordt gesloten. Conform artikel 6.12. lid 2 Wro kan de gemeenteraad besluiten om geen exploitatieplan vast te stellen indien het verhaal van de kosten van de grondexploitatie over de in het plan of besluiten begrepen gronden anderszins verzekerd is.

Voor de onderhavige locatie zal de gemeente Soest met de initiatiefnemer een anterieure exploitatie-overeenkomst aangaan. Een exploitatieplan is derhalve niet noodzakelijk.

Het plan wordt door een particulier ontwikkeld. Het plan heeft derhalve geen financiële gevolgen voor de gemeente Soest.

6.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Het plan voorziet in een verplaatsing van bedrijfsactiviteiten van het bedrijf Smink aan de noordoostzijde van het bestaande bedrijfsterrein, Op de voorbereiding van een omgevingsvergunning die wordt verleend met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3, van de wet is artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening van overeenkomstige toepassing.

Op basis van de realisatieparagraaf nationaal ruimtelijk beleid dient alleen vooroverleg met diensten van de rijksoverheid indien nationale belangen in geding zijn. Daarvan is in dit geval geen sprake.

Gelet op het feit dat Provincie Utrecht het bevoegd gezag is voor de milieuvergunning voor het Smink Recycling Centrum, zal vooroverleg met de provincie worden gevoerd.

In het kader van de planvorming zal verder alleen vooroverleg plaatsvinden met het Waterschap Veluwe en Vallei.

De door deze instanties gemaakte opmerkingen zullen in de ruimtelijke onderbouwing verwerkt worden.

